

ΣΤ'. Τοπική συνήθεια περί αγοραπωλησίας επεκράτησε μέχρι σήμερον από τοῦ 1795 ἔτους (ἐν ᾧ ὁ νόμος λέγει, ὅταν ἐπὶ δημοπρασίας πωλεῖται κτῆμα νὰ ἔχη τὴν προτίμησιν ὁ δανειστής ἢ ὁ συγγενὴς ἀπὸ τὸν ξένον) εἰς τὸ νὰ προτιμᾶται ὁ πλειοδοτήσας ἀποξενουμένων τῶν συγγενῶν ὄλων καὶ δανειστῶν ὡσαύτως καὶ τῶν πλησιασιῶν, εἴτε παρόντων εἴτε ἀπόντων.

Ὑποβάλλοντες δὲ ταύτας ὑπ' ὄψιν τῆς Σ. Γραμματείας εἰς ἀκριβῆ πληροφορίαν, ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως μὲ τὴν ὀφειλομένην εὐπείθειαν.

Ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου τῇ 5 μαΐου 1833

Οἱ ἐπ. Δημογέροντες
Ζ. Μάτσας Μαυρογένης (Τ.Σ.)
Β. Μαυρομμάτης
Θ. Καμπάνης

Ὁ ἐπ. Εἰρηνοδίκης
Δημήτριος Χαμᾶρτος
Ὁ προσ. Γραμμ.
Τζανῆς Δ. Καμπάνης

ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ¹

α

Ἀριθ. 127

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ἐν Φολεγάνδρῳ τῇ
12 Αὐγούστου 1833

Πρὸς τὸν Β. Ἐπαρχον Μήλου
ἢ Δημογεροντία Φολεγάνδρου

Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 173 πρόσκλησις τοῦ Ἐπαρχείου τούτου μετὰ τοῦ ἐπισυναπτομένου ἀντιτύπου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ὑπ' ἀρ. 330.

Ἡ Δημογεροντία αὕτη ἀναφέρει ὡς ἐφεξῆς ὅτι

Εἰς τὸ ζήτημα Α'. συμφωνεῖ ἡ τοπικὴ συνήθεια μὲ τὸν νόμον.

Εἰς τὸ Β'. ὅτι οἱ γονεῖς χρεωστοῦν ν' ἀφήσωσιν εἰς τοὺς παῖδας των τὴν περιουσίαν των μὲ ὅποιον τρόπον ἤθελον κρίνει.

Εἰς τὸ Γ'. ὑπάρχει τοπικὴ συνήθεια ὅτι ὁ ἀποθανὼν τις ἀδιάθετος οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς τὸν κληρονομοῦν.

Εἰς τὸ Δ'. ὑπάρχει τοπικὴ συνήθεια ὅτι ὁ ἐπιζῶν σύζυγος καρποῦται τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος, ἐνόσω ὑπάρχει ἀνύπανδρος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέφεται ἡ περιουσία τοῦ ἀποθανόντος εἰς τοὺς προθυμότερους συγγενεῖς.

Εἰς τὸ Ε'. ὑπάρχει τοπικὴ συνήθεια ὅτι οἱ υἱοὶ καὶ θυγατέρες ἀδιαθέτων ἀποθανόντων τῶν γεννητόρων των κληρονομοῦσιν ἐξ ἴσου τὴν πατρομητρικὴν περιουσίαν.

Εἰς δὲ τὸ Σ'. ὑπάρχει τοπικὴ συνήθεια ὅτι τὸ ὑπανδρευθὲν μέρος δὲν δύναται

¹ Ἐκ τῆς Φολεγάνδρου ἔχομεν δύο ἀπαντήσεις, παρουσιαζούσας μεταξὺ των διαφορὰς τινάς, δι' ὃ δημοσιεύομεν ἀμφοτέρας.

να επέμβη εἰς τῶν ἀνυπάνδρων τὴν τυχοῦσαν κληρονομίαν τῶν γεννητόρων των.

Εἰς τὸ Ζ' ὑπάρχει τοπικὴ συνήθεια, ὅτι δὲν δύνανται οἱ ἀδελφοὶ νὰ προικίσω-
σιν ὡς γονεῖς τὴν θυγατέρα, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ αὕτη μερίδιον ἐξίσου μὲ τοὺς
ἀδελφούς.

Εἰς τὸ Η'. ὑπάρχει τοπικὴ συνήθεια ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐξουσιάζει τὰ ἰδικά του κτή-
ματα, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τῆς γυναικὸς του τὴν προῖκα δίχως τῆς αὐτῆς
συγκαταθέσεως.

Ἄπασαι αὗται αἱ συνήθειαι δὲν ὑπάρχουσι γραπταί, ἀλλὰ διὰ τῆς παλαιότητος.

Εὐπειθέστατοι

Οἱ Δημογέροντες

Γ. Βενέρης

Νικόλαος Α. Παρὸς

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Μήλω τῇ 3 7/βρίου 1833

Ὁ ἑπαρχος

(Τ.Σ.)

Γ. Λεβάντης

β

Ἀριθ. 17

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ἐν Φολεγάνδρῳ

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Β. Γραμματείαν.

τῇ 20 Αὐγούστου

Ὁ ἑπαρχ. Εἰρηνοδίκης Φολεγάνδρου.

1833

Ἐλαβε τὴν ὑπ' ἀριθ. 854 τῆς Β. Γραμματείας ταύτης μετὰ τοῦ ἐσωκλείστου
ἀντιτύπου τῆς ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκυκλίου καὶ ἀπορεῖ ὅτι δὲν ἔλαβε καὶ τὴν προσταλεῖ-
σαν. Κατὰ συνέπειαν οὖν αὐτῆς ἐκθέτει τὰς ἀκολουθούσας πληροφορίες:

Εἰς μὲν τὸ πρῶτον ζήτημα, ὅταν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος λαμβάνουν ἴσον με-
ρίδιον τὰ παιδιά του.

Εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα, οἱ γονεῖς ἀφίνουν ὅλην τὴν περιουσίαν των εἰς τὰ
τέκνα των, πλὴν κατὰ τὴν ἀρέσκειάν των.

Εἰς τὸ τρίτον ζήτημα δὲν ἠκολούθησε πώποτε εἰς τὴν Ν. ταύτην.

Εἰς τὸ τέταρτον ζήτημα, ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον ἦναι ἄτεκνον καὶ ἀποθάνῃ ὁ εἰς
τῶν συζύγων, ἢ μὲ διάταξιν ἢ ἄνευ διατάξεως, καρποῦνται ὅλην τὴν περιουσίαν
ὁ ἐπιζῶν σύζυγος, ἕωσοῦ νὰ δευτεροῦπανδρευθῇ καὶ ἂν ἐξ ἐναντίας δὲν ὑπανδρευθῇ,
καρποῦνται τὴν αὐτὴν περιουσίαν μέχρι τῆς τελευταίας του ἀναπνοῆς.

Εἰς τὸ πέμπτον ζήτημα τὰ παιδιά ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ κληρονομοῦν καὶ τοὺς
δύο γονεῖς.

Εἰς τὸ ἕκτον ζήτημα ὑποχρεοῦται ἡ ὑπανδρευθεῖσα νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην
τὴν προῖκα της.